

Ewangelia z wtorku: Najbliżsi przyjaciele Jezusa

Ewangelia z wtorku 29 tygodnia okresu zwykłego wraz komentarzem. "Szczęśliwi owi słudzy, których pan zastanie czuwających, gdy nadejdzie. Zaprawdę, powiadam wam: Przepasze się i każe im zasiąść do stołu, a obchodząc, będzie im usługiwał". Każdy chrześcijanin jest strażnikiem, który troszczy się o swoich braci, czuwając, modląc się, trzymając straż. Podobnie jak czuwał Pan Jezus w ogrodzie oliwnym. Prosi On każdego

chrześcijanina, aby zatroszczył się o potrzeby innych ludzi, aby nie poddał się senności.

Ewangelia (Łk 12, 35-38)

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie. A wy bądźcie podobni do ludzi oczekujących swego pana, kiedy z uczyty weselnej powróci, aby mu zaraz otworzyć, gdy nadejdzie i zakołacze. Szczęśliwi owi słudzy, których pan zastanie czuwających, gdy nadejdzie. Zaprawdę, powiadam wam: Przepasze się i każe im zasiąść do stołu, a obchodząc, będzie im usługiwał. Czy o drugiej, czy o trzeciej straży przyjdzie, szczęśliwi oni, gdy ich tak zastanie»

Komentarz

Dzisiejsza Ewangelia przypomina nam pierwszą z przypowieści, w której Pan wzywa nas do czujności. Jest ona oparta na sytuacji, w której słudzy czekają na swojego pana powracającego z uczyty weselnej. Przepasane biodra oznaczają gotowość do służby; zapalone lampy nawiązują do przychodzącej nocą procesji ślubnej.

Za pomocą tej przypowieści Jezus Chrystus uczy nas, jaka powinna być podstawowa postawa chrześcijanina: czujność.

To postawa odpowiadająca duszy kapłańskiej każdego chrześcijanina: karmić duchowo lud Boży, utrzymywać świat otwartym na Boga. Każdy chrześcijanin jest stróżem, który czuwa nad swoimi braćmi, pilnuje, modli się za nich, strzeże.

Pan Jezus, który czuwał w Ogrodzie Oliwnym, prosi każdego

chrześcijanina, aby naśladować Go, wziął na siebie potrzeby innych, aby nie dał się ponieść sennieści i zaniedbaniu.

Kiedy chrześcijanin żyje w taki sposób, wtedy dzieje się to, o czym Jezus mówi w przypowieści: Oblubieniec przepasuje się jak sługa, każe mu zasiąść do stołu i zaczyna służyć. I wtedy następuje wielka przemiana: sługa staje się bliskim przyjacielem.

Osiągnąć wspólnotę życia z każdym chrześcijaninem stanowi wielkie pragnienie Jezusa Chrystusa.

Więź, jaką Bóg chce mieć z nami, nie jest relacją oddanego podwładnego do króla ani wiernych sług do pana. On chce mieć z nami osobistą, pełną miłości relację: to On pragnie się z nami spotkać, poszukuje nas, zaprasza na swoją ucztę i służy nam.

Będąc ubodzy, prości, bez zasług, bez talentów, jesteśmy jednocześnie ukochani, umiłowani przez Boga.

I aby wziąć udział w tej uczcie, chrześcijanin musi zadbać o tych, których Chrystus nosi w swoim sercu: o wszystkich ludzi i każdego człowieka z osobna żyjącego na tym świecie.

Luis Cruz / Photo: Vladimir Fedotov - Unsplash

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/wtorek-29tydzien/>
(28-03-2026)